

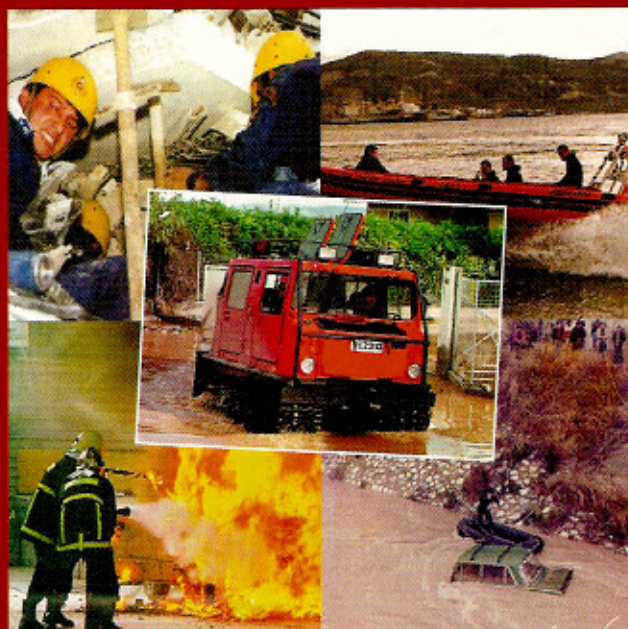
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ

ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΝΤΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (F.E.U.)

Τζωρτζ 10 & Χαλκοκονδύλη - Αθήνα 106 77 • ΕΤΟΣ 2' - Τεύχος 10' • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2001 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2002 • ΤΙΜΗ 0,01 €

Γιατί το μέλλον

δεν πρέπει

να ορίζεται

απ' τους απόντες

του παρελθόντος

ΝΕΕΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Το Πυροσβεστικό Σώμα και η Πολιτική Προστασία

Γιατί το μέλλον δεν πρέπει να ορίζεται απ' τους απόντες του παρελθόντος

Μετά από τα γεγονότα της ισχυρής κακοκαιρίας που έπληξε τη χώρα, αλλά και τη δοκιμασία της κρατικής μηχανής που πολλές φορές βρέθηκε πιο παγωμένη από τη θερμοκρασία που επικρατούσε, περιμέναμε από την κεντρική πολιτική ηγεσία μια συγκροτημένη κίνηση αξιολόγησης των αδυναμιών και παράλληλα ανάδειξης του έργου των φορέων που μπόρεσαν να διαχειρισθούν και να ανταποκριθούν στις ανάγκες των συμπολιτών μας.

Περιμέναμε μια ευρεία σύσκεψη των επιχειρησιακά εμπλεκόμενων φορέων, αυτών που πραγματικά αποδίδουν έργο κατά τη διάρκεια των κρίσεων και βγάζουν κάθε φορά ασπρηπόσωπη, στο μέτρο του δυνατού, την κρατική μηχανή.

Μια σύσκεψη που θα καταδέταμε την εμπειρία μας και θα δίνανε την επιχειρησιακή μας πρόταση για τη βελτίωση του συστήματος της πολιτικής προστασίας.

Αυτό που αναδεικνύεται στις ακραίες συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά στις περιόδους κρίσεως είναι πράγματι η έλλειψη επιτελικού σχεδιασμού και συντονισμού των εμπλεκόμενων επιχειρησιακά ή μη φορέων.

Η μη ετοιμότητα των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η αδυναμία κινητοποίησης των πολιτικών υπηρεσιών και ιδιωτών, οι στρατιές των ανειδίκευτων ειδικών συμβούλων, η έλλειψη γνώσης των αρμοδιοτήτων των επιχειρησιακά εμπλεκόμενων, τα ρεπό των αργιών και γενικά ο κακός μας ο καιρός είναι οι αιτίες που ουσιαστικά αδρανοποιούν το μηχανισμό της πολιτικής προστασίας και τελικά οι επιχειρησιακές μονάδες εγκαταλείπονται μόνες τους να επιχειρούν και να υπερβαίνουν τις δυνατότητές τους προκειμένου να καλύψουν την απουσία των άλλων.

Όμως αυτοί οι άλλοι οι απόντες από τη δράση του παρελθόντος θέλουν σήμερα να ορίσουν το μέλλον.

Και αντίθετα σε κάθε λογική, προωθείται ένα σχέδιο νόμου το οποίο ουσιαστικά δεν προσπαθεί να βελτιώσει και να επιλύσει τα προβλήματα, αλλά έρχεται να καταστήσει προβληματικούς αυτούς που μέχρι σήμερα ήταν η λύση.

Ένα σχέδιο νόμου που αντί να αναβαθμίζει τα δοκιμασμένα και έμπειρα στελέχη των φυσικών οργανισμών παροχής πολιτικής προστασίας (Πυροσβεστικό Σώμα, ΕΛΑΣ, Ε.Κ.Α.Β., Ένοπλες Δυνάμεις κλπ.) με την παράλληλη αναβάθμιση του συντονιστικού, επιτελικού και διοικητικής υποστήριξης ρόλου της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, έρχεται να υποβαθμίσει την επιχειρησιακή ικανότητα των παραπάνω φορέων με την ανάθεση επιχειρησιακών αρμοδιοτήτων χωρίς αίτια σε διάφορα «στελέχη», «μεγαλοστελέχη», συμβούλους και άλλους παρατρεχάμενους από αυτούς που βρίθει ο κρατικός μηχανισμός.

Κεντρική φιλοσοφία του νομοσχεδίου δεν είναι ο επιτελικός σχεδιασμός και ο συντονισμός των εμπλεκόμενων επιχειρησιακών φορέων, αλλά η δημιουργία ενός καινούριου μηχανισμού στελεχών και επισημονικών συμβούλων και στρατιές απιστοποιητών εθελοντών, πολιτικά όμως εκμεταλλεύσιμων, οι οποίοι χωρίς εμπειρία και έξω από την φυσική ιεραρχία των εμπλεκόμενων φορέων, θα ενδυσθούν υπερεξουσίες και θα καθοδηγούν από το πουθενά τα έμπειρα στελέχη των φο-

ρέων παροχής πολιτικής προστασίας.

Εντοπίζουμε τρεις κατηγορίες σοβαρών προβλημάτων στο νομοσχέδιο πολιτικής, νομικής και επιχειρησιακής υφής που κυρίως οφείλονται σε αντιγραφές μοντέλων πολιτικής προστασίας του εξωτερικού, στην παράβλεψη νομικών ζητημάτων που ανακύπτουν από την επιχειρησιακή δράση, στην αντιεπιστημονική προσέγγιση βασικών αρχών διαχείρισης κρίσεων και στη μη σωστή εκτίμηση του βαθμού επικινδυνότητας που εμπεριέχει η άσκηση του επιχειρησιακού έργου.

Ειδικότερα βάλλεται η επιχειρησιακή δραστηριότητα του Πυροσβεστικού Σώματος.

Σε μια εποχή που η ελληνική πολιτεία και η ελληνική κοινωνία ανέδειξαν το Πυροσβεστικό Σώμα ως τον κεντρικό βραχίονα της Πολιτικής Προστασίας της χώρας και που ειδικά τα τελευταία χρόνια έχει γίνει μια γιγάντια επένδυση τόσο σε εξειδικευμένα στελέχη διαφόρων πανεπιστημιακών ειδικοτήτων αλλά και σε εξοπλισμό ικανό να ανταποκριθεί σε κάθε είδους απειλή της ζωής και της περιουσίας των πολιτών, έρχεται το νομοσχέδιο να ορίσει ότι «ειδικευμένα στελέχη πολιτικής προστασίας... τους ανατίθεται η επίβλεψη εκπόνησης και εφαρμογής των σχεδίων, προγραμμάτων και μέτρων πολιτικής προστασίας καθώς και ο συντονισμός των αναγκαίων ενεργειών».

Με το ίδιο άρθρο τίθεται ταφόπλακα στην προσπάθεια του Πυροσβεστικού Σώματος για τον εθελοντισμό καθώς η Γ.Γ.Π.Π. τίθεται επικεφαλής και των εθελοντών και εθελοντικών ομάδων και μάλιστα τους δίνει και κομμάτι επιχειρησιακού τομέα για να δράσουν.

Στη συνέχεια θεσμοθετούνται δύο επιτροπές σε επίπεδο υπουργών και γενικών γραμματέων συναρμόδιων υπουργείων με σκοπό τον εθνικό σχεδιασμό της Πολιτικής Προστασίας, τον συντονισμό μέσων και ανθρωπίνου δυναμικού που επιχειρούν για την αντιμετώπιση των καταστροφών.

Ενώ κανείς θα περίμενε το σύνολο του νομοσχεδίου να διέπεται από την ίδια αυτή αρχή των συναρμόδιων φορέων, αντίθετα, μετατρέπεται η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας σε μια υπερυψηλή που επεμβαίνει επί παντός επιστητού και το κυριότερο τίθεται ως πολιτική και εν πολλοίς ως φυσική ηγεσία του Πυροσβεστικού Σώματος και των άλλων φορέων παρεμβαίνοντας τόσο στην επιχειρησιακή τους δράση, όσο και στον εξοπλιστικό τους σχεδιασμό...

Αυτή η ηγεμονική και παρεμβατική τάση συνεχίζεται με την πρόβλεψη δημιουργίας ενός ερευνητικού κέντρου πολιτικής προστασίας, το οποίο θα παράγει ειδικευμένα στελέχη πολιτικής προστασίας και θα εκπονεί προγράμματα εξειδίκευσης και μετεκπαίδευσης σε θέματα πολιτικής προστασίας.

Εδώ βλέπουμε να δημιουργείται ένα ειδικού τύπου αυτόνομο εκπαιδευτικό ίδρυμα, που προχωρά σε μια παροχή ειδικευμένης γνώσης, αποκομμένο από τους υπόλοιπους υπάρχοντες πανεπιστημιακούς οργανισμούς των Φορέων Παροχής Πολιτικής Προστασίας (Πυροσβεστική Ακαδημία, Αστυνομικές Σχολές, Στρατιωτικές Σχολές, Σχολή Εθνικής Ασφαλείας και υπόλοιπες σχολές μετεκπαίδευσης, που κατέχουν ουσιαστικά τη θεωρητική και πρακτική γνώση του συγκεκριμένου γνωστικού τομέα).

Του ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ
Αντιπυράρχου Π.Σ. - Νομικού
Προέδρου του Δ.Σ. της Ε.Α.Π.Σ.

Επίσης ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας ενδύεται ισχυρών υπερεξουσιών, καθώς τίθεται επικεφαλής ανθρώπινου δυναμικού και μέσω και με προσωπική του ευθύνη εκτελεί προμήθειες, συγκροτεί επιτροπές, μοιράζει οικονομικά κονδύλια, εισηγείται νομοθετικές πρωτοβουλίες και τέλος πιστοποιεί την ιδιότητα των ειδικευμένων στελεχών πολιτικής προστασίας.

Οι Γενικοί Γραμματείς Περιφερειών, οι Νομάρχες και οι Δήμαρχοι, αναλαμβάνουν την διοίκηση της επιχειρησιακής δράσης κατά την εξέλιξη ενός συμβάντος, ενώ παράλληλα το Νέο Σώμα της Γ.Γ.Π.Π. αποκτά τα περιφερειακά του όργανα, τις Διευθύνσεις Πολιτικής Προστασίας που συνίστανται σε κάθε Περιφέρεια, τα γραφεία Πολιτικής Προστασίας που συνίστανται στην έδρα κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης καθώς και τα γραφεία πολιτικής προστασίας που συνίστανται σε κάθε Δήμο.

Όλα αυτά τα όργανα παράγουν στελέχη-συντονιστές που και αυτά με μαγικό τρόπο είναι εξειδικευμένα για να συντονίσουν το επιχειρησιακό έργο της διαχείρισης κρίσεων.

Το Πυροσβεστικό Σώμα που αποτελεί και τον κεντρικό βραχίονα της πολιτικής προστασίας της χώρας απουσιάζει παντελώς ως επιτελικό όργανο και η μύχια σκέψη του συντάκτη του νομοσχεδίου διαφαίνεται ότι είναι να υπαχθεί ως απλά μια επιχειρησιακή μονάδα υπό τις διαταγές των φορέων του υπουργείου Εσωτερικών.

Το Νέο Σώμα της Γ.Γ.Π.Π. ενισχύει το δυναμικό του με τους εθελοντές. Δημιουργεί έναν υπερευκεντρωτικό μηχανισμό που κατευθύνει τις εθελοντικές ομάδες που δραστηριοποιούνται στο χώρο, αποξενώνοντάς τους από τους φορείς που δραστηριοποιούνται και συνεργάζονται. Εντάσσει πάσης φύσεως εθελοντές και εθελοντικές ομάδες χωρίς καμία διαδικασία πιστοποίησης εκπαίδευσης, σ' ένα γενικό μητρώο εθελοντών, τους διοικεί επιχειρησιακά, τους ενισχύει οικονομικά με μέσα και εξοπλισμό με μόνο γνώμονα την απόφαση του Γενικού υπεργραμματέα Πολιτικής Προστασίας, καθιστώντας τους στην ουσία, ένα ιδιωτικό στρατό προσκολληόμενο, εξαρτώμενο και κατευθυνόμενο από τον υπεργραμματέα Πολιτικής Προστασίας.

Το συγκεκριμένο άρθρο εν πολλοίς έρχεται να κατεδαφίσει το δεσποτικό σύστημα του εθελοντισμού που αναπτύσσει τόσα χρόνια το Πυροσβεστικό Σώμα.

Η πρόθεση του συντάκτη του νομοσχεδίου να θέσει υπό τις διαταγές της Γ.Γ.Π.Π. το Πυροσβεστικό Σώμα φανερώνεται, καθώς με απόφαση του υπουργού Εσωτερικών ύστερα από πρόταση του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας μπορούν να συγκροτούνται μονάδες άμεσης επέμβασης για την αντιμετώπιση καταστροφών.

Επίσης ο στρατός του Νέου Σώματος της Γ.Γ.Π.Π. συμπληρώνεται από οργανικές μονάδες πολιτικής προστασίας που θα συσταθούν σε κάθε κεντρική υπηρεσία υπουργείου, δημόσιας υπηρεσίας, επιχείρησης ή οργανισμό κοινής ωφελείας.

Επισημαίνουμε δε ότι στο σύνολο του νομοσχεδίου δεν υπάρχει πρόβλεψη για την ποινική ευθύνη όλων αυτών των στελεχών, συμβούλων, εθελοντών και λοιπών εξειδικευμένων παρατρεχάμενων για τα λάθη ή τις παραλείψεις τους που ενδεχομένως προκύψουν κατά την ε-

πιχειρησιακή τους δράση καθώς και με την ισχύουσα νομοθεσία, ο μόνος υπεύθυνος είναι ο επικεφαλής του φορέα επέμβασης. Αμφισβητούμε δε και τη συνταγματικότητα της διάταξης για ίδρυση οργανικής μονάδας πολιτικής προστασίας χωρίς την υπογραφή του αρμόδιου για τον φορέα υπουργού.

Τέλος, όλος αυτός ο νέος στρατός της Γ.Γ.Π.Π. καθορίζει πρωτίστως για την τσέπη του, και καλά βέβαια πράττει, αφού κάνει πρόβλεψη για την ωριαία αμοιβή της υπερωριακής απασχόλησης των ειδικευμένων στελεχών που θα συντονίσουν στην περίοδο διαχείρισης κρίσεων και μάλιστα κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων.

Ιδιαίτερης σημασίας το συγκεκριμένο άρθρο, πολύ θα θέλαμε να επεκταθεί και στο προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος, που νυχθημερόν και χωρίς ειδική αποζημίωση επιχειρεί στα πεδία των κρίσεων, δίνοντας τον πραγματικό αγώνα να προστατεύσει τη ζωή και το βίος των συμπολιτών μας, παρέχοντας πραγματική πολιτική προστασία στους πολίτες αυτής της χώρας.

Γιατί από συντονιστές, κουστουμάτους γραφειοκράτες και καλοπληρωμένους συμβούλους αυτή η χώρα έχει χορτάσει.

Όσο για εξειδικευμένα στελέχη υπάρχουν ικανά, έμπειρα, μάχιμα και ετοιμοπόλεμα και μάλιστα χωρίς να κοιτούν το ρολόι για να γράψουν υπερωρίες.

Είναι οι Αξίωματικοί των Σωμάτων Ασφαλείας και των ενόπλων Δυνάμεων, τα στελέχη των οργανισμών παροχής βοήθειας, αυτοί οι άνθρωποι που αναδείχθηκαν στην καθημερινή μάχη για να προσφέρουν την πραγματική πολιτική προστασία στη χώρα αυτή.

Η Ε.Α.Π.Σ. πιστεύει ότι η Γ.Γ.Π.Π. θα πρέπει να διατηρήσει και να ενισχύσει το σχεδιαστικό και επιτελικό της ρόλο, χωρίς να εμπλεκεί σε επιχειρησιακά πεδία, εφόσον αυτά καλύπτονται επαρκώς από τους δεσποτιζόμενους φορείς της Πολιτείας σε κάθε τομέα.

Θα πρέπει να υποστηρίζει διοικητικά τις επιχειρήσεις και να καθορίζει τις διαδικασίες συνεργασίας των εμπλεκόμενων φορέων.

Τα στελέχη της πρέπει να προέρχονται από τους φορείς που επιχειρησιακά δρουν, παρέχοντας ουσιαστικό έργο πολιτικής προστασίας (Πυροσβεστικό Σώμα, ΕΚΑΒ, Ελληνική Αστυνομία, ΟΑΣΠ, Ενοπλες Δυνάμεις, ΕΚΕΛ).

Οι προτάσεις μας αυτές είχαν διατυπωθεί στην 18η συνεδρίαση της ΕΑΠΣ στις 28-5-1997 και είχαν αποσταλεί και τότε στους συναρμόδιους υπουργούς. Δυστυχώς δεν είχαν ληφθεί υπόψη, έτσι η ανάγκη και η πραγματικότητα επανέφεραν το θέμα προς συζήτηση μετά από πέντε χρόνια.

Ελπίζουμε τώρα οι αρμόδιοι να μας ακούσουν, για να μην αυζητάμε και το 2010 τα ίδια πράγματα, αλλά με μεγάλες απώλειες ανθρώπων ζωών και περιουσιών στο μεσοδιάστημα.